

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Абрамова Петра Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого пункту 22, пункту 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

м. К и ї в
29 січня 2020 року
№ 1-уп(II)/2020

Справа № 3-381/2018(5588/18)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича – доповідача,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Абрамова Петра Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого пункту 22, пункту 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545).

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернувся Абрамов Петро Станіславович з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон), згідно з якими:

– „право на отримання суддівської винагороди у розмірах, визначених цим Законом, мають судді, які за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердили відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді) або призначені на посаду за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом“ (абзац перший пункту 22);

– „до проходження кваліфікаційного оцінювання суддя отримує суддівську винагороду, визначену відповідно до положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41–45, ст. 529; 2015 р., №№ 18–20, ст. 132 із наступними змінами)“ (пункт 23).

Автор клопотання вважає, що вказані положення Закону не відповідають вимогам частин першої, другої статті 8, частин першої, другої статті 24, частин першої, п'ятої, шостої статті 126 Конституції України.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, вирішуючи питання про закриття конституційного провадження у справі, виходить із такого.

Підпунктом 16 (який набрав чинності з 1 січня 2020 року) пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та деяких законів України щодо діяльності органів суддівського врядування“ від 16 жовтня 2019 року № 193–IX пункти 22 і 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ із Закону виключені.

Згідно з частиною четвертою статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону.

Відповідно до пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 63, 65, 67, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Абрамова Петра Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого пункту 22, пункту 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

